Adolescents

Per PepMaria el dv., 15/03/2019 - 10:01

Un dissabte a la tarda, a la formació de pares i mares de l'esplai, va venir a parlar dels adolescents en Jaume Funes, educador social i periodista. Algunes de les idees que en Jaume va exposar o que els assistents van comentar són les següents:

No hi ha fórmules o receptes per aplicar a "la gestió/educació dels adolescents". Quan li pregunten què cal fer, en Jaume sempre respon que tot depèn: del moment, de la família, de l'adolescent...

En tot cas, en Jaume defineix un/a adolescent com un/a experimentador/a reprimit/da. En efecte, els/les adolescents volen experimentar. Els pares no podran evitar que experimentin: no podran seguir "reprimint-los", tal com feien inconscientment quan eren infants i els idealitzaven com a pare i mare.

El conflicte és inevitable si convius amb un/a adolescent. Si són submisos a l'adolescència, acabaran traient el conflicte quan siguin més grans. Però aleshores es tracta de no estar permanentment en conflicte amb els adolescents perquè se salten totes les normes que els imposem. Cal triar les batalles que lluitem amb ells/es: no tot és important ni al mateix temps. Si imposem massa normes, la comunicació es restringeix a batallar i no hi ha temps per interessar-se per les seves vides i parlar dels seus somnis i dels nostres. En tot cas, les nostres respostes als adolescents en temps de conflicte han de ser sensibles: hem de reconèixer que no som perfectes, reconèixer els propis errors i saber demanar perdó.

Però hi haurà camps d'experiència que no els podrem reprimir. En aquests camps, el que podem fer els pares és crear xarxes protectores:

a) Donar-los informació sobre els riscs que comporten certes experimentacions (drogues, sexualitat, tabac, alcohol, addicció al mòbil/internet, o altres conductes de risc); és un dret de l'adolescent estar informat dels riscos i per tant la nostra obligació com a pares/mares informar-los perquè aprenguin a protegir-se. Però també explicar-los quins criteris hem utilitzat els pares per experimentar de manera que ens ha ajudat a créixer com a persones.

b) Coordinar-se amb altres referents dels adolescents: oncles, tietes, cosins grans, monitors, mestres. Garantir que al seu costat hi ha altres persones que els ajudin a aprendre de les experiències. Teixir xarxes de complicitat amb ells/es sense violar la intimitat que l'adolescent ha decidit compartir amb aquest altres referents.

c) Seguir fent de referents: aprofitar el moment en què un/a adolescent fa la seva confidència o pregunta, un moment que serà sovint inconvenient per a nosaltres. Segurament no serà una situació formal en què ens asseiem per preguntar-los. També preguntar-los per tota la seva vida, no només si han tret bones notes a escola: preguntar-los pels sentiments que tenen... Preguntar perquè ells tenen la seva pròpia lògica vital, no els preocupa el mateix que a nosaltres i les seves claus d'interpretació de la realitat són diferents a les nostres.

No hi ha fórmules. Hi ha valors: esperança, paciència i companyia. Esperança que els adolescents sortiran de la situació i seran adults reeixits. Paciència per donar-los temps per experimentar i aprendre. I fer-los companyia des d'un amor incondicional. En tots els anys que fa que en Jaume es dedica als adolescents, més de 40, el món ha canviat molt, però hi ha una constant que es manté sempre: necessiten per sobre de tot, sentir-se estimats.

Un amor incondicional els fa sentir estimats sense merèixer-ho. I els fa sentir que val la pena estimar els altres, encara que no s'ho mereixin. Al cap i a la fi, el darrer llibre que ha escrit en Jaume es diu: "Estima'm quan menys m'ho mereixi, perquè serà quan més ho necessito". Un bon full de ruta, que tal vegada serveix també per a les nostres relacions amb els qui no són adolescents...

.....

· "Per alguna raó, el dolor dels altres, el que erròniament considerem que no és nostre, ens arriba en una llengua estranya. Ens sembla impenetrable, fins i tot quan hi topem contínuament". José Tolentino Mendonça *Petita teologia de la lentitud*

· "El savi és un encuny, però no copeja; té arestes, però no fereix; és recte però no s'imposa; brilla però no enlluerna." *Daodejing 58.*

.....

· Quines experimentacions vaig fer quan era adolescent? Quines resistències vaig tenir dels pares i els adults? Com vaig aprendre?

· Quines batalles val la pena de lluitar amb un/a adolescent, i en quins moments? Quins espais se'ns ofereixen per parlar-hi de somnis i projectes?

· Quins ensenyaments de la relació amb adolescents puc treure per a relacionar-me millor amb infants i adults?